

Opinia Komitetu Regionów „Europejska inicjatywa obywatelska”

(2010/C 267/12)

KOMITET REGIONÓW

- Podkreśla, że przyjęcie rozporządzenia, które umożliwia realizację prawa do bezpośredniego udziału obywateli w życiu demokratycznym Unii, jest kamieniem milowym w umacnianiu zasad demokracji w Unii Europejskiej.
- Zwraca uwagę na zainteresowanie, z jakim instrument prawny inicjatywy obywatelskiej spotyka się wśród władz lokalnych i regionalnych, które mogą podjąć decyzję o zorganizowaniu lub promowaniu inicjatyw, między innymi z racji swego zbliżenia do obywateli Unii Europejskiej.
- Podkreśla kluczową rolę, jaką może odgrywać Komitet Regionów – między innymi dzięki instrumentom opracowanym w ramach komunikacji zdecentralizowanej – i władze lokalne i regionalne, które są w stanie umożliwić bezpośrednią i powszechną komunikację z obywatelami.
- W dużej mierze zgadza się z wnioskiem Komisji, uznając niemniej, że niektóre elementy można ulepszyć.
- Uważa, że bardziej wskazane byłoby wyznaczenie minimalnego progu na poziomie jednej czwartej państw członkowskich, co jest zresztą zgodne z innymi postanowieniami traktatów, takimi jak art. 76 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- Apeluje do instytucji o rozważenie możliwości udzielania pomocy w tłumaczeniu na wszystkie języki urzędowe Unii Europejskiej głównych elementów inicjatywy uznanej za dopuszczalną, tak by wszyscy obywatele Unii Europejskiej mogli się z nią zapoznać.
- Proponuje, by Komisja oceniała dopuszczalność proponowanej inicjatywy obywatelskiej już w momencie rejestracji, dzięki czemu można by uniknąć sytuacji, w której organizatorzy musieliby ponieść niemałe nakłady na inicjatywę uznaną później za niedopuszczalną.

prawodawca:	Sonia Masini (IT/PSE), przewodnicząca prowincji Reggio Emilia
Dokument źródłowy:	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie inicjatywy obywatelskiej
	COM (2010) 119 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

- Przypomina, że art. 11 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej zmienionego traktatem lizbońskim stanowi, że „obywatele Unii w liczbie nie mniejszej niż milion, mający obywatelstwo znacznej liczby Państw Członkowskich, mogą podjąć inicjatywę zwrócenia się do Komisji Europejskiej o przedłożenie, w ramach jej uprawnień, odpowiedniego wniosku w sprawach, w odniesieniu do których, zdaniem obywateli, stosowanie Traktatów wymaga aktu prawnego Unii”.
- Przypomina ponadto, że art. 24 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zmienionego traktatem lizbońskim uściśla, że Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, przyjmują przepisy dotyczące procedur i praktycznego funkcjonowania „europejskiej inicjatywy obywatelskiej”.
- Zwraca uwagę, że za pomocą zielonej księgi w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej z 11 listopada 2009 r. ⁽¹⁾ Komisja Europejska zapoczątkowała szerokie konsultacje publiczne w celu zebrania opinii wszystkich zainteresowanych stron na główne tematy, które należy poruszyć w rozporządzeniu w sprawie inicjatywy obywatelskiej. Komitet podkreśla też istotny wkład władz lokalnych i regionalnych do debaty na ten temat.
- Przyjmuje z zadowoleniem przedstawienie przez Komisję wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie inicjatywy obywatelskiej ⁽²⁾.
- Podkreśla, że przyjęcie rozporządzenia, które umożliwi realizację prawa do bezpośredniego udziału obywateli w życiu demokratycznym Unii, jest kamieniem milowym w umacnianiu zasad demokracji w Unii Europejskiej.
- Ma nadzieję, że Parlament Europejski i Rada szybko przyjmą rozporządzenie w sprawie inicjatywy obywatelskiej w celu uruchomienia tego mechanizmu na początku 2011 r., tak jak przewiduje zielona księga z 2009 r.
- Przypomina, że podkreślił już znaczenie zawarcia w traktacie lizbońskim prawa do inicjatywy ustawodawczej w celu umocnienia praw obywatelskich ⁽³⁾.
- Podkreśla, że umocnienie jego roli instytucjonalnej wymaga przede wszystkim realizacji postanowień traktatu lizbońskiego istotnych dla władz lokalnych i regionalnych, takich jak postanowienia dotyczące inicjatywy obywatelskiej ⁽⁴⁾.
- Zwraca uwagę na zainteresowanie, z jakim instrument prawny inicjatywy obywatelskiej spotyka się wśród władz lokalnych i regionalnych, które mogą podjąć decyzję o zorganizowaniu lub promowaniu inicjatyw, między innymi z racji swego zbliżenia do obywateli Unii Europejskiej.
- Zgadza się z Komisją co do potrzeby zaoferowania obywatelom łatwego do użycia instrumentu i prostych procedur do bezpośredniego zastosowania, a także przekazania im jasnych i jednoznacznych informacji na temat wprowadzenia w życie tego instrumentu przy jednoczesnym zapobieganiu ewentualnym nadużyciom systemu.
- Uważa, że na płaszczyźnie komunikacji instytucjonalnej należy wspierać szeroko zakrojone inicjatywy w celu jak największego pogłębienia wiedzy obywateli europejskich na temat nowego instrumentu prawnego, a bardziej ogólnie – w celu bezpośredniego zaangażowania ich w debatę polityczną na temat zagadnień leżących w ogólnym interesie europejskim, które są przedmiotem bieżących inicjatyw.
- Podkreśla w związku z tym kluczową rolę, jaką może odegrać Komitet Regionów – między innymi dzięki instrumentom opracowanym w ramach komunikacji zdecentralizowanej – i władze lokalne i regionalne, które są w stanie umożliwić bezpośrednią i powszechną komunikację z obywatelami.
- Wyraża swą gotowość do współpracy w tworzeniu wspomnianego punktu informacyjnego, którego sam powinien stać się integralną częścią.

⁽¹⁾ COM(2009) 622 wersja ostateczna.

⁽²⁾ COM(2010) 119 wersja ostateczna.

⁽³⁾ Opinia z inicjatywy własnej Komitetu Regionów w sprawie: „Prawa obywateli: Upowszechnianie praw podstawowych i praw wynikających z obywatelstwa europejskiego”, 9 października 2008 r., pkt 58.

⁽⁴⁾ R/CdR 79/2010, załącznik I.

14. Podkreśla, że jako partner pozostałych instytucji europejskich oraz władz lokalnych i regionalnych powinien otrzymywać pełne informacje, a ponadto należy się z nim konsultować – w stosownych przypadkach i w tym samym czasie, co z Parlamentem Europejskim – w sprawie decyzji Komisji Europejskiej dotyczących dopuszczalności europejskich inicjatyw obywatelskich lub dalszych działań związanych z nimi, a także wszelkich zmian dotyczących warunków lub zasad stosowania tego instrumentu.

15. Potwierdza swą gotowość do rozważenia możliwości wsparcia tych europejskich inicjatyw obywatelskich, które mają największe znaczenie dla KR-u oraz dla reprezentowanych w nim władz lokalnych i regionalnych, na przykład poprzez:

- organizowanie wysłuchań w sprawie bieżących lub pomyslnych inicjatyw obywatelskich z udziałem instytucji UE, władz lokalnych i regionalnych oraz ich stowarzyszeń, jak również przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego;
- sporządzanie opinii na temat pomyslnych inicjatyw obywatelskich, które mają szczególne znaczenie dla KR-u oraz władz lokalnych i regionalnych w świetle priorytetów politycznych Komitetu, lub też opinii w sprawie decyzji Komisji dotyczących wyniku takich inicjatyw.

16. Przypomina, że w ramach rozporządzenia i wprowadzania go w życie należy zagwarantować zwłaszcza zasady równości, przejrzystości, dobrej administracji i dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

17. W dużej mierze zgadza się z wnioskiem Komisji, uznając niemniej, że niektóre elementy można ulepszyć.

18. Bez uszczerbku dla europejskiej inicjatywy obywatelskiej KR podkreśla znaczenie wspierania na szczeblu lokalnym i regionalnym wszelkich inicjatyw, które ułatwiają przejrzystość, współpracę i udział obywateli w polityce publicznej zgodnie z zasadą demokracji uczestniczącej.

Minimalna liczba państw członkowskich

19. Przypomina, że zgodnie z traktatami inicjatywa powinna zostać podjęta przez „znaczną liczbę Państw Członkowskich” (art. 11 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej) i że postanowienie to ma na celu, by inicjatywa leżała we wspólnym interesie europejskim.

20. Uważa, że minimalny próg jednej trzeciej państw członkowskich jest za wysoki, zważywszy na potrzebę wsparcia wykonywania prawa do bezpośredniego udziału obywateli w życiu demokratycznym Unii Europejskiej.

21. Uważa, że bardziej wskazane byłoby wyznaczenie minimalnego progu na poziomie jednej czwartej państw członkowskich, co jest zresztą zgodne z innymi postanowieniami traktatów, takimi jak art. 76 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Minimalna granica wieku sygnatariuszy inicjatywy

22. Popiera wyznaczenie minimalnej granicy wieku sygnatariuszy inicjatywy, która odpowiada minimalnej granicy wieku wymaganej do uzyskania prawa do głosowania w wyborach europejskich.

Rejestracja proponowanych inicjatyw i zbieranie deklaracji poparcia

23. Zgadza się z ustanowieniem systemu rejestracji proponowanych inicjatyw w odpowiednim rejestrze internetowym.

24. Zgadza się ponadto z Parlamentem Europejskim, że żadna decyzja w sprawie dopuszczalności inicjatywy obywatelskiej nie może się opierać na względach politycznych⁽⁵⁾.

25. Uważa zatem, że Komisja powinna odmawiać rejestracji wyłącznie w tych przypadkach, w których wniosek wydaje się mieć wyraźnie „charakter nadużycia” lub być „sprzeczny z wartościami, na których opiera się Unia Europejska”; zawarcie we wniosku dotyczącym rozporządzenia wzmianki o „nieodpowiedniości” może się wydawać niewłaściwe.

26. Przyjmuje z zadowoleniem wyznaczenie wspólnych wymogów proceduralnych w zakresie zbierania i kontroli deklaracji poparcia.

27. Przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie systemu zbierania deklaracji poparcia dla inicjatywy drogą internetową.

Zasada przejrzystości i współpraca administracyjna

28. Zgadza się z Komisją co do potrzeby zapewnienia przejrzystości źródeł finansowania i wsparcia dla inicjatywy, którymi dysponują organizatorzy.

29. Podkreśla, że nie tylko największe organizacje, lecz wszyscy obywatele i wszystkie organizacje muszą mieć możliwość zgłaszania inicjatyw.

30. Wyraża zatem nadzieję, że przewidziane zostaną mechanizmy pomocy praktycznej i technicznej dla podmiotów zainteresowanych zorganizowaniem inicjatywy.

⁽⁵⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2009 r. wzywająca Komisję do przedłożenia wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie realizacji inicjatywy obywatelskiej (2009/0043(INI)), motyw Y.

31. Uważa w szczególności, że wskazane byłoby utworzenie punktu informacyjnego zajmującego się inicjatywą ustawodawczą obywateli, którego sam powinien stać się integralną częścią.

32. Apeluje ponadto do instytucji o rozważenie możliwości udzielania pomocy w tłumaczeniu na wszystkie języki urzędowe Unii Europejskiej głównych elementów inicjatywy uznanej za dopuszczalną, tak by wszyscy obywatele Unii Europejskiej mogli się z nią zapoznać.

Dopuszczalność wniosku

33. Proponuje, by Komisja oceniała dopuszczalność proponowanej inicjatywy obywatelskiej już w momencie rejestracji, dzięki czemu można by uniknąć sytuacji, w której organizatorzy musieliby ponosić niemałe nakłady na inicjatywę uznaną później za niedopuszczalną.

34. Podkreśla potrzebę, by warunki dopuszczalności zostały określone w ogólny, jasny i przejrzysty sposób i by odpowiednio o nich informowano, tak by ograniczyć zgłaszanie wniosków uznawanych za niedopuszczalne.

35. Popiera wskazanie warunków, zgodnie z którymi wniosek powinien – z jednej strony – dotyczyć kwestii, w odniesieniu do której można przyjąć akt prawny Unii w celu stosowania Traktatów i – z drugiej strony – wchodzić w zakres uprawnień Komisji do przedłożenia wniosku.

36. Zwraca niemniej uwagę, że przyjęcie przez Unię Europejską aktu prawnego w dziedzinach, które nie leżą w jej wyłącznej kompetencji, powinno być również zgodne z zasadą pomocniczości, tak jak przewiduje art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

37. Podkreśla ponadto, że każdy akt prawny Unii Europejskiej powinien respektować podstawowe prawa i wolności zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także ogólne zasady Unii Europejskiej.

38. Uważa zatem, że stosowne byłoby umieszczenie wyraźnej wzmianki o dwóch dalszych warunkach dopuszczalności, zwłaszcza zaś o tym, by wniosek respektował podstawowe wolności zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i był zgodny z zasadą pomocniczości.

39. Przypomina swoje doświadczenia w zakresie oceny zgodności z zasadą pomocniczości i wyraża gotowość do współpracy z Komisją w zakresie oceny danego wniosku pod tym kątem.

40. Podkreśla potrzebę, by o decyzji w sprawie dopuszczalności powiadomiony został organizator inicjatywy i by została ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

41. Zwraca uwagę, że decyzja w sprawie dopuszczalności danego wniosku dotyczącego inicjatywy podlega kontroli sądowej Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z art. 263 i 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i ma nadzieję, że w rozporządzeniu zostanie ujęte prawo do takiej kontroli sądowej.

42. Podziela troskę Komisji o to, by obciążenia administracyjne i finansowe związane z kontrolą i potwierdzaniem autentyczności deklaracji poparcia inicjatyw uznanych za dopuszczalne były jak najmniejsze, podkreślając jednocześnie, że w wielu państwach członkowskich procedura ta będzie wymagać zaangażowania władz lokalnych i regionalnych.

Ocena inicjatywy przez Komisję

43. Popiera propozycję, zgodnie z którą Komisja musi ocenić każdą inicjatywę zgłoszoną oficjalnie zgodnie z warunkami rozporządzenia i przyjąć w terminie czterech miesięcy komunikat przedstawiający wnioski z teże inicjatywy, ewentualne działania, jakie zamierza podjąć, oraz uzasadnienie tychże działań.

44. Podkreśla w związku z tym, że jeżeli Komisja nie zajmie stanowiska w wyznaczonym terminie, możliwe będzie odwołanie się do Trybunału Sprawiedliwości na mocy art. 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i ma nadzieję, że w rozporządzeniu określone zostanie prawo do kontroli sądowej.

45. Podkreśla, że Komisja musi rzetelnie rozważyć każdą inicjatywę podpisaną przez co najmniej milion obywateli.

46. Uważa, że komunikat w sprawie inicjatywy przyjęty przez Komisję powinien zostać nie tylko przekazany organizatorom, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lecz również opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i przekazany Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i parlamentom krajowym.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 4 ustęp 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Rejestracja proponowanej inicjatywy obywatelskiej</p> <p>1. Przed rozpoczęciem zbierania od sygnatariuszy deklaracji poparcia dla proponowanej inicjatywy obywatelskiej organizator dokonuje jej rejestracji w rejestrze Komisji, podając informacje określone w załączniku II, w szczególności informacje dotyczące przedmiotu i celów proponowanej inicjatywy obywatelskiej oraz źródeł jej finansowania i wsparcia.</p> <p>Informacje te należy podać w jednym z języków urzędowych Unii, w rejestrze <i>on-line</i> udostępnionym do tego celu przez Komisję (zwanym dalej „rejestrem”).</p> <p>2. Za wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 3 i 4 Komisja niezwłocznie dokonuje rejestracji proponowanej inicjatywy pod niepowtarzalnym numerem rejestracji i przesyła organizatorowi potwierdzenie.</p> <p>3. Nie rejestruje się proponowanych inicjatyw obywatelskich, które można racjonalnie uznać za nieodpowiednie, ponieważ mają charakter nadużycia lub są pozbawione poważnego charakteru.</p> <p>4. Komisja odmawia rejestracji tych proponowanych inicjatyw obywatelskich, które stoją w wyraźnej sprzeczności z wartościami Unii.</p> <p>5. Zarejestrowana proponowana inicjatywa obywatelska jest upubliczniana w rejestrze.</p>	<p>Rejestracja proponowanej inicjatywy obywatelskiej i decyzja w sprawie jej dopuszczalności</p> <p>1. Przed rozpoczęciem zbierania od sygnatariuszy deklaracji poparcia dla proponowanej inicjatywy obywatelskiej organizator dokonuje jej rejestracji w rejestrze Komisji, podając informacje określone w załączniku II, w szczególności informacje dotyczące przedmiotu i celów proponowanej inicjatywy obywatelskiej oraz źródeł jej finansowania i wsparcia.</p> <p>Informacje te należy podać w jednym z języków urzędowych Unii, w rejestrze <i>on-line</i> udostępnionym do tego celu przez Komisję (zwanym dalej „rejestrem”).</p> <p>2. Za wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 3 i 4 Komisja niezwłocznie dokonuje rejestracji proponowanej inicjatywy pod niepowtarzalnym numerem rejestracji i przesyła organizatorowi potwierdzenie.</p> <p><u>2. Komisja podejmuje decyzję w sprawie dopuszczalności inicjatywy w ciągu dwóch miesięcy od daty zgłoszenia rejestracji, o której mowa w ust. 1. Proponowaną inicjatywę obywatelską uznaje się za dopuszczalną, jeśli spełnia następujące warunki:</u></p> <p>a) <u>dotyczy kwestii, w odniesieniu do której można przyjąć akt prawny Unii w celu stosowania Traktatów;</u></p> <p>b) <u>wchodzi w zakres uprawnień Komisji odnośnie do składania wniosków;</u></p> <p>c) <u>jest zgodna z podstawowymi wartościami i zasadami Unii Europejskiej oraz z prawami podstawowymi zapisanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;</u></p> <p>d) <u>jest zgodna z zasadą pomocniczości.</u></p> <p>3. Nie uznaje się za dopuszczalne rejestruje się proponowanych inicjatyw obywatelskich, które można racjonalnie uznać za nieodpowiednie, ponieważ mają wyraźny charakter nadużycia, lub są pozbawione poważnego charakteru bądź są sprzeczne z wartościami Unii.</p> <p>4. Komisja odmawia rejestracji tych proponowanych inicjatyw obywatelskich, które stoją w wyraźnej sprzeczności z wartościami Unii.</p> <p><u>4. O decyzji, o której mowa w ust. 2, powiadamia się organizatora proponowanej inicjatywy obywatelskiej oraz podaje się ją do wiadomości publicznej.</u></p> <p>5. Zarejestrowana proponowana Proponowana inicjatywa obywatelska, którą uznano za dopuszczalną, jest upubliczniana w rejestrze.</p> <p><u>6. Kluczowe elementy dopuszczalnej inicjatywy obywatelskiej są tłumaczone przez służby Komisji Europejskiej na wszystkie języki urzędowe UE.</u></p>

Uzasadnienie

Ocenę dopuszczalności można również przeprowadzać już w momencie rejestracji inicjatywy zgodnie z art. 4. Nie byłoby zrozumiałe, gdyby najpierw zarejestrowano inicjatywę, a następnie – po przedstawieniu 300 tys. podpisów, które przecież muszą zostać zebrane przynajmniej w trzech państwach członkowskich – uznano ją za niedopuszczalną, ponieważ stwierdzono by np., że UE nie ma żadnych kompetencji prawodawczych w danej dziedzinie polityki. Dlatego też niniejsza poprawka ma na celu połączenie artykułów 4 i 8 wniosku dotyczącego rozporządzenia.

Poprawka 2

Artykuł 7 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Minimalna liczba sygnatariuszy przypadających na państwo członkowskie	Minimalna liczba sygnatariuszy przypadających na państwo członkowskie
1. Sygnatariusze inicjatywy obywatelskiej pochodzą z co najmniej jednej trzeciej państw członkowskich.	1. Sygnatariusze inicjatywy obywatelskiej pochodzą z co najmniej jednej trzeciej <u>czwartej</u> państw członkowskich.

Uzasadnienie

Europejska inicjatywa obywatelska powinna być instrumentem dostępnym dla obywateli, a zatem próg nie powinien zostać wyznaczony zbyt wysoko. Wymóg jednej czwartej państw członkowskich (tzn. siedmiu państw z obecnej UE-27) jest zgodny z propozycją Parlamentu Europejskiego.

Poprawka 3

Artykuł 7 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
W ramach jednej trzeciej państw członkowskich liczba sygnatariuszy obejmuje co najmniej minimalną liczbę obywateli określoną w załączniku I.	W ramach jednej <u>trzeciej</u> <u>czwartej</u> państw członkowskich liczba sygnatariuszy obejmuje co najmniej minimalną liczbę obywateli określoną w załączniku I.

Uzasadnienie

Europejska inicjatywa obywatelska powinna być instrumentem dostępnym dla obywateli, a zatem minimalny próg nie powinien być tak wysoki. Wymóg, by sygnatariusze pochodzili z jednej czwartej państw członkowskich (czyli z 7 z obecnych 27 państw członkowskich UE), jest zgodny z wnioskiem Parlamentu Europejskiego. W celu zachowania spójności tę samą poprawkę należy zaproponować do art. 7 ust. 2.

Poprawka 4

Artykuł 8

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Decyzja w sprawie dopuszczalności proponowanej inicjatywy obywatelskiej	Decyzja w sprawie dopuszczalności proponowanej inicjatywy obywatelskiej
1. Zgromadziwszy 300 000 deklaracji poparcia zgodnie z art. 5, złożonych przez sygnatariuszy pochodzących z co najmniej trzech państw członkowskich, organizator przedkłada Komisji wniosek o wydanie decyzji w sprawie dopuszczalności proponowanej inicjatywy obywatelskiej. W tym celu organizator korzysta z formularza przedstawionego w załączniku V.	1. Zgromadziwszy 300 000 deklaracji poparcia zgodnie z art. 5, złożonych przez sygnatariuszy pochodzących z co najmniej trzech państw członkowskich, organizator przedkłada Komisji wniosek o wydanie decyzji w sprawie dopuszczalności proponowanej inicjatywy obywatelskiej. W tym celu organizator korzysta z formularza przedstawionego w załączniku V.
2. Komisja podejmuje decyzję w sprawie dopuszczalności inicjatywy w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1. Proponowaną inicjatywę obywatelską uznaje się za dopuszczalną, jeśli spełnia następujące warunki:	2. Komisja podejmuje decyzję w sprawie dopuszczalności inicjatywy w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1. Proponowaną inicjatywę obywatelską uznaje się za dopuszczalną, jeśli spełnia następujące warunki:
a) dotyczy kwestii, w odniesieniu do której można przyjąć akt prawny Unii w celu stosowania Traktatów; oraz	a) dotyczy kwestii, w odniesieniu do której można przyjąć akt prawny Unii w celu stosowania Traktatów; oraz
b) wchodzi w zakres uprawnień Komisji odnośnie do składania wniosków.;	b) wchodzi w zakres uprawnień Komisji odnośnie do składania wniosków.;
3. O decyzji, o której mowa w ust. 2, powiadamia się organizatora proponowanej inicjatywy obywatelskiej oraz podaje się ją do wiadomości publicznej.	3. O decyzji, o której mowa w ust. 2, powiadamia się organizatora proponowanej inicjatywy obywatelskiej oraz podaje się ją do wiadomości publicznej.

Uzasadnienie

Wynika z proponowanej zalecanej poprawki 1.

Poprawka 5

Artykuł 9

Projekt opinii	Poprawka
<p>Przepisy dotyczące kontroli i potwierdzania autentyczności deklaracji poparcia przez państwa członkowskie</p> <p>1. Zgromadziwszy niezbędne deklaracje poparcia złożone przez sygnatariuszy zgodnie z art. 5 i 7 – w przypadku podjęcia przez Komisję decyzji o dopuszczalności proponowanej inicjatywy obywatelskiej zgodnie z art. 8 – organizator przedkłada deklaracje poparcia (w formie papierowej lub elektronicznej) właściwym organom, o których mowa w art. 14, do celów kontroli i potwierdzenia autentyczności. W tym celu organizator korzysta z formularza podanego w załączniku VI.</p> <p>Organizator przedkłada deklaracje poparcia tym państwom członkowskim, które wydały dokumenty tożsamości wskazane w tych deklaracjach.</p> <p>2. W ciągu maksymalnie trzech miesięcy właściwe organy weryfikują deklaracje poparcia na podstawie odpowiednich kontroli oraz dostarczają organizatorowi certyfikat zgodny z wzorem podanym w załączniku VII, potwierdzający liczbę ważnych deklaracji poparcia dla danego państwa członkowskiego.</p> <p>3. Certyfikat, o którym mowa w ust. 2, jest wydawany bezpłatnie.</p>	<p>Przepisy dotyczące kontroli i potwierdzania autentyczności deklaracji poparcia przez państwa członkowskie</p> <p>1. Zgromadziwszy niezbędne deklaracje poparcia złożone przez sygnatariuszy zgodnie z art. 5 i 7 – w przypadku podjęcia przez Komisję decyzji o dopuszczalności proponowanej inicjatywy obywatelskiej zgodnie z art. 8 – organizator przedkłada deklaracje poparcia (w formie papierowej lub elektronicznej) właściwym organom, o których mowa w art. 14, do celów kontroli i potwierdzenia autentyczności. W tym celu organizator korzysta z formularza podanego w załączniku VI, <u>załączając zestawienie poniesionych wydatków i wykorzystanych źródeł finansowania.</u></p> <p>Organizator przedkłada deklaracje poparcia tym państwom członkowskim, które wydały dokumenty tożsamości wskazane w tych deklaracjach.</p> <p>2. W ciągu maksymalnie trzech miesięcy właściwe organy weryfikują deklaracje poparcia na podstawie odpowiednich kontroli oraz dostarczają organizatorowi certyfikat zgodny z wzorem podanym w załączniku VII, potwierdzający liczbę ważnych deklaracji poparcia dla danego państwa członkowskiego.</p> <p>3. Certyfikat, o którym mowa w ust. 2, jest wydawany bezpłatnie.</p>

Uzasadnienie

Artykuł 4 zobowiązuje organizatora do wskazania źródeł finansowania wydatków potrzebnych do zrealizowania inicjatywy. Możliwe, że – jak mówi proponowana poprawka – na tym etapie procedury nie będzie znany cały wkład finansowy, dlatego też należy ustanowić wymóg, by pod koniec procedury składać sprawozdanie uzasadniające faktycznie poniesione wydatki, a także pochodzenie wykorzystanych środków zgodnie z zasadą informowania i przejrzystości. By ułatwić spełnienie tego wymogu, wskazane byłoby przygotowanie prostego formularza w formie załącznika do rozporządzenia.

Bruksela, 10 czerwca 2010 r.

Przewodnicząca Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO